

[Bilgrav-Nielsen]

ne i at finde besparelser, og jeg har forleden nævnt på hvilke områder. På ét punkt har regeringen satset på en meget stor besparelse, nemlig folkepensionen, og jeg vil gentage, at man ikke skal forvente, at det radikale venstre vil deltage i den besparelse. Vi vil ikke acceptere, at den konstruktion, som folkepensionen er, skal ødelægges, for det er det, man gør, hvis man går ind i den og beskærer den. Vi vil gerne være med til en samlet debat om hele pensionspolitikken i Danmark, og vi mener absolut, at der på området er besparelser at hente, reguleringer at gennemføre. Men vi mener, at det er folkepensionskonstruktionen, vi skal bygge på, når vi i fremtiden forsøger at få etableret en mere generel, alle omfattende pensionsordning.

En anden udløber af debatten forleden er debatten om besparelser på u-landsområdet og forsvarsområdet, to områder, som man har kædet sammen fra regeringens side. Jeg forstår ikke holdningen bag dette, men har nærmest den opfattelse, at det har været nødvendigt, at man gjorde det, for at man i socialdemokratiet kunne acceptere de besparelser, der i øvrigt skulle gennemføres, altså man skulle spare på u-landsbevillingerne. Til gengæld fik man et løfte om, at der skulle spares et tilsvarende beløb på forsvaret. Der er jo ingen tvivl om – det er kedeligt, at det er sådan – men efter holdningerne forleden til ændringsforslagene er der ingen tvivl om, at der i folketinget er et stort flertal for at gennemføre endog meget væsentlige reduktioner i u-landsbistanden. Så når socialdemokratiet er med på den, bliver der gennemført meget væsentlige reduktioner i u-landsstøtten.

Det vil jeg gerne for det radikale venstres vedkommende vende mig meget skarpt imod. Nok har vi en krise i Danmark, nok har vi en krise i Vesteuropa, men vi har også i dag – netop i dag, hvor vi har fået offentliggjort en ny rapport om den økonomiske krise – fået en rapport om, hvordan det står til i udviklingslandene. Jeg mener, vi bliver nødt til at acceptere, at uanset at vore problemer er store, er der områder og mennesker i denne verden, som har problemer af helt andre dimensioner end dem, vi her taler om.

Jeg vil gerne påpege over for den socialdemokratiske folketingsgruppe, at der er en sag her, man nok bør tage op igen. Der var jo en lille ordveksling forleden mellem hr. Arne

Christiansen og forsvarsministeren gående ud på, om den foreslåede besparelse på forsvaret på 100 mill. kr., som skal komme til udtryk nu efter nytår, betød, at man, når man skulle til at forhandle ny forsvarsordning, skulle tage sit udgangspunkt på et lavere økonomisk niveau end det, som er udtrykt i finansloven, altså om man skulle tage sit udgangspunkt i det økonomiske niveau, som foreligger, når de 100 mill. kr. er sparet. Det svar, som forsvarsministeren gav, var klart: det var, at det skulle man ikke. Det vil altså sige, at situationen er den, når vi samles igen efter nytår, at man: pkt. 1 skal til at udmønte en besparelse på 100 mill. kr. på forsvaret, pkt. 2 skal til at forhandle om en ny forsvarsordning, som har udgangspunkt i det økonomiske niveau, der gjaldt før besparelsen. Nu tror jeg, det er klart for enhver, at der ikke bliver tale om nogen reduktion på forsvarsområdet; der vil efter al sandsynlighed blive tale om betydelige forøgelse i 1980 på det danske forsvarsbudget. Vi har jo indbygget en prismekanisme på det område, som sikrer, at der bliver dækket ind for pris- og lønstigninger. Dertil kommer altså, at man har et betydelig højere niveau at forhandle på, når forsvarsordningen skal etableres, og den skal jo være færdig til at kunne gælde fra 1. april 1981.

Jeg har gerne villet nævne disse ting, fordi de berører nogle principielle ting, som det er væsentligt at få frem, når vi står over for en besparelsesrunde, som det efter vor opfattelse bliver helt nødvendigt at gå i gang med. Forsvaret må være med, ellers bliver der ikke nogen rimelig sammenhæng i det, man gør. Og u-landsområdet bør naturligvis holdes udenfor, for vi ligger meget lavt, hvis vi måler vores indsats i forhold til den økonomiske placering, vi i øvrigt har.

Derefter vil jeg gerne tage fat på det, der hedder selve besparelsesproblematikken på de offentlige budgetter, og det er jo ikke kun et spørgsmål om selve finanslovsforslaget, det er også et spørgsmål om amter og kommuner. Der er ingen tvivl om, at der er store besparelsesmuligheder, men der er heller ingen tvivl om, at disse muligheder ikke bliver udnyttet, hvis ikke vi griber tingene rigtigt an. Der foreligger nu fra amter og kommuner et par kataloger, som er meget omfattende og ret detaljerede, men som i det store og hele klart udtrykker, at skal man igennem